

१२ सर्गः प्रयासोवितथोमिथ्या निष्फलः स्यात् समस्तपाठे वितथाः प्रयासा
यस्य तादृशो राजा स्यात् ॥ ४५ ॥

जेतुं न शक्यो नृपतिः सुनीतिर्दोषः क्षयादिः कलहे
ध्रुवश्च । फलं न किञ्चिन्न शुभा समाप्तिः कृतानुरागं
भुवि संत्यजारिं ॥ ४६ ॥

ज० म० ममापि रामविग्रहेण सर्वमस्तीति चेवाह जेतुमित्यादि । नृपती
रामः जेतुं न शक्यः विग्रहेण उत्साहशक्तियुक्तत्वात् तेन सह
कलहे दोषः क्षयादिः ध्रुवोऽवश्यंभावी विग्रहे वा सति क्षयस्य
प्रयासप्रत्यवायाभवन्तीत्युक्तं फलं न किञ्चित् न शुभा समाप्तिः
स्वबन्धुविनाशहेतुत्वात् अतो योद्धुमरिं ज्यायां सं संत्यज भुवि कृता
नुरागं त्वं पुनरकृतानुरागइति ॥ ४६ ॥

भ० जेतुमित्यादि । ममापि रामविग्रहे सर्वमेतदस्तीत्याशङ्केत
मुच्यते नृपतीरामोजेतुमभिभवितुं न शक्यो यतः सुनीतिस्तेन
सह कलहे विग्रहे बन्धुक्षयादिर्दोषो ध्रुवः अवश्यंभावी फलन्तु न
किञ्चिद्रत्नादिलाभशून्यत्वात् समाप्तिरपि न शुभा न साध्वी
विनाशहेतुत्वात् समाप्तिरशक्या वा तत्सैन्यस्याप्यनेकत्वात् अतो
भुवि कृतानुरागं अरिं रामं संत्यज ॥ ४६ ॥

त्वन्मित्रनाशो निजमित्रलाभः समेतसैन्यः स च मित्र
कृच्छ्रे । भोग्यो वशः पश्य शरीण शत्रोः प्रसाधितो वालि
बधेन कोऽर्थः ॥ ४७ ॥